

Mālpils Vēstis

JŪNIJS 2021 /233/

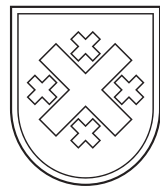
Elga Skačko no Jaunbūņām

Apstiprināti vēlēšanu rezultāti Siguldas novadā

Atvadāties no Ināras Skulmes

Foto: Madara Kalniņa

MĀLPILS NOVADA DOME BEZMAKSAS INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

Mālpils novada domes svarīgākie lēmumi maijā

Izskatīja 18 jautājumus:

1. Par zemes nomas līguma slēgšanu.
2. Par nekustamā īpašuma sadalīšanu.
3. Par adreses piešķiršanu.
4. Par nekustamā īpašuma nodošanu atsavināšanai.
5. Par nekustamo īpašumu Pirts ielā 6, Mālpilī, Mālpils novadā.
6. Par I. Skulmes testamentārā mantojuma pieņemšanu.
7. Par ūdensapgādes infrastruktūru Upmalu ciemā.
8. Par izsoles rezultātu apstiprināšanu.
9. Par Mālpils novada domes 2021. gada 31. marta lēmuma Nr. 4/5 "Par adreses piešķiršanu" precizēšanu.
10. Par saistošo noteikumu Nr. 2 "Grozījumi Mālpils novada domes 2021. gada 27. janvāra saistošajos noteikumos Nr. 1 "Par Mālpils novada pašvaldības budžetu 2021. gadam"" apstiprināšanu.
11. Par Mālpils novada pašvaldības 2020. gada publiskā pārskata apstiprināšanu.
12. Par investīciju projekta "Mālpils novada vidusskolas mācību telpu remonts un labiekārtošana, elektrosadales tīkla pārbūve" īstenošanu un pašvaldības līdzfinansējuma noteikšanu.
13. Par mēnešalgas noteikšanu pašvaldības SIA "Norma K" valdes loceklim.
14. Par novada bibliotēku lietošanas noteikumu apstiprināšanu.
15. Par Mālpils novada pašvaldības izglītības iestāžu izglītojamu un pedagogu apbalvošanu.
16. Par iesnieguma izskatīšanu par debitora parāda dzēšanu.
17. Par pirmsskolas izglītības iestādes "Māllēpīte" iesnieguma izskatīšanu.
18. Par SIA "Publish and Produce" iesnieguma izskatīšanu.

NOLĒMA:

- Atzīt, ka nekustamais īpašums Ķiršu iela 8, Mālpils, Mālpils novads, kas sastāv no vienas zemes vienības ar platību 0,2906 ha, uz kuras atrodas noliktava ar kadastra apzīmējumu 8074 003 0712 001, nav nepieciešams pašvaldībai tās funkciju veikšanai un nodot to atsavināšanai. Uzdot izpildinstitūcijai veikt nekustamā īpašuma novērtēšanu.

- Pieņemt mirušās I. Skulmes atstāto mantojumu sastāvošu no nekustamā īpašuma "Skulmes", kadastra Nr. 8074 003 0603, kurš sastāv no viena zemes gabala 1,93 ha platībā, dzīvojamās ēkas un četrām palīgceltnēm, un atrodas Mālpils novadā, kā arī pārējo testamentā neuzskaitīto kustamo un nekustamo mantu, kas nāves dienā piederēs testatorei un uz ko pēc likuma tai būs tiesības. Nodrošināt, ka tiek saglabātas un uzturētas visas nekustamajā īpašumā "Skulmes" esošās kultūrvēsturiskās vērtības – ēkas, mākslas darbi, memoriālie priekšmeti, ainava un nodrošināt to pieejamību tūristiem, apmeklētājiem un citiem interesentiem. Gādāt par Valentīna Skulmes un Andreja Liepiņa kapavietu apkopšanu Mālpils kapos. Nodrošināt, ka mantojuma uzskaitē un saglabāšanā tiek veikta atbilstoši speciālista norādījumiem. No pašvaldības budžeta segt visus ar mantojuma pieņemšanu un attiecīgo tiesību nostiprināšanu saistītos izdevumus. Pilnvarot Mālpils novada domes priekšsēdētāju S. Strausu parakstīt visus ar mantojuma pieņemšanu un tiesību nostiprināšanu saistītos dokumentus.

- Piedāvāt par 9 000,00 EUR (deviņi tūkstoši euro 00 centi) atsavināt Mālpils novada domei Upmalu ciema ūdensapgādes infrastruktūru: nekustamos īpašumus ar kadastra Nr. 8074 002 0084 un 8074 002 0008, kas atrodas Lielvārdes šosejā 9A, Upmalās, Mālpils novadā, un Lielvārdes šosejā 9B, Upmalās, Mālpils novadā, un sastāv no sūkņu mājas ar kadastra apzīmējumu 8074

002 0084 009 ar kopējo platību 20,1 m², inženierbūves – artēziskās akas ar kadastra apzīmējumu 8074 002 0084 007, ūdenstornā ar kadastra apzīmējumu 8074 002 0084 003, zemes gabala ar kadastra apzīmējumu 8074 002 0042, ar kopējo platību 0,11 ha, inženierbūves – ūdensvada ar kadastra apzīmējumu 8074 502 0084 008. Ja īpašnieks nepiekrīt pašvaldībai atsavināt lēmuma minēto nekustamo īpašumu, aicināt īpašnieku iesniegt pašvaldībai rakstveida atteikumu.

- Atzīt 2021. gada 17. maijā vieglās pasažieru automašīnu TOYOTA AVENSIS izsoli par nenotikušu, jo neviens izsoles dalībnieks nav iesniedzis pieteikumu. Rīkot atkārtotu izsoli un atsavināt mutiskā izsolē, pārdodot par brīvu cenu, Mālpils novada domei piederošo kustamo mantu – vieglo pasažieru automašīnu TOYOTA AVENSIS, valsts reģ. Nr. 5851. Apstiprināt kustamās mantas atsavināšanas, pārdodot par brīvu cenu, izsoles noteikumus.

- Apstiprināt 2021. gada 17. maijā notikušās nekustamā īpašuma "Laukmales", kadastra Nr.8074 003 0955, kas atrodas Mālpils novadā un sastāv no zemes vienības 2,07 ha platībā, kadastra apzīmējums 8074 003 1040, izsoles rezultātus. Slēgt pirkuma līgumu par nekustamā īpašuma "Laukmales", kadastra Nr. 8074 003 0955, kas atrodas Mālpils novadā un sastāv no zemes vienības 2,07 ha platībā, kadastra apzīmējums 8074 003 1040, atsavināšanu par nosolīto cenu 9 700,00 EUR (deviņi tūkstoši septiņi simti euro).

- Apstiprināt 2021. gada 17. maijā notikušās nekustamā īpašuma "Melioratoru iela 9", kadastra Nr. 8074 003 1015, kas atrodas Mālpilī, Mālpils novadā un sastāv no zemes vienības 0,4026 ha platībā, kadastra apzīmējums 8074 003 1005, un mašīnu šķūņa ēkas 770,6 m² platībā, kadastra apzīmējums 8074 003 0256 002, izsoles rezultātus. Slēgt pirkuma līgumu par nekustamā īpašuma "Melioratoru iela 9", kadastra Nr. 8074 003 1015, kas atrodas Mālpilī, Mālpils novadā un sastāv no zemes vienības 0,4026 ha platībā, kadastra apzīmējums 8074 003 1005, un mašīnu šķūņa ēkas 770,6 m² platībā, kadastra apzīmējums 8074 003 0256 002, atsavināšanu par nosolīto cenu 3 300,00 EUR (trīs tūkstoši trīs simti euro).

- Apstiprināt Mālpils novada pašvaldības 2020. gada publisko pārskatu. Mālpils novada pašvaldības 2020. gada publisko pārskatu iesniegt Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai publicēšanai mājas lapā www.varam.gov.lv. Mālpils novada pašvaldības 2020. gada publiskā pārskata pilnu tekstu publicēt Mālpils novada domes mājas lapā www.malpils.lv.

- Atbalstīt investīciju projekta "Mālpils novada vidusskolas mācību telpu remonts un labiekārtošana, elektrosadales tīkla pārbūve" īstenošanu un iesniegt Izglītības un zinātnes ministrijā investīciju projekta pieteikumu. Projekta kopējais finansējums 141 566,98 EUR, Mālpils novada pašvaldības līdzfinansējums 14 156,98 EUR, nepieciešamais aizņēmums 127 410 EUR apmērā. Projekta realizācijas laiks 2021. gada jūnijs – 2021. gada augusts. Pilnvarot Mālpils novada domes priekšsēdētāju Solvitu Strausu parakstīt ar projekta realizāciju saistītos dokumentus. Kontroli par šī lēmuma izpildi uzdot pašvaldības izpilddirektoram.

- Atļaut Mālpils novada pirmsskolas izglītības iestādes "Māllēpīte" skolotāju palīgiem noteikt virsstundu darbu 2021. gada jūnijā, jūlijā un augusta mēnešos, lai nodrošinātu vienu grupu ar diviem darbiniekiem visas dienas garumā, pie maksimālā skaita 24 bērni. Uzdot pirmsskolas izglītības iestādes vadītājam M. Čelnovai atbilstoši Darba likuma normām noslēgt rakstveida vienošanos pie darba līguma ar skolotāju palīgiem par virsstundu darbu.

02.06.2021. Ārkārtas sēdes lēmumi

Izskatīja 3 jautājumus:

1. Par aizņēmumu ņemšanu Valsts kasē investīciju projekta "Mālpils novada vidusskolas mācību telpu remonts un labiekārtošana, elektrosadales tīkla pārbūve" īstenošanai.
2. Par aizņēmumu ņemšanu Valsts kasē investīciju projekta "Grants ceļa Baņģi-Pilskalni pārbūve" īstenošanai.
3. Par aizņēmumu ņemšanu Valsts kasē investīciju projekta "Enerģētikas ielas un tās inženierkomunikāciju pārbūve" īstenošanai.

NOLĒMA:

• Pieprasīt aizņēmumu 127 410,00 EUR apmērā Valsts kasē uz 20 gadiem, ar atlikto pamatsummas maksājumu uz periodu ne ilgāku par 3 gadiem projekta "Mālpils novada vidusskolas mācību telpu remonts un labiekārtošana, elektrosadales tīkla pārbūve" īstenošanai. Aizņēmuma izņemšana paredzēta 2021. gadā. Aizņēmuma atmaksa tiek garantēta ar pašvaldības budžetu. Pilnvarot Mālpils novada domes priekšsēdētāju Solvitu Strausu parakstīt ar aizņēmuma iesniegšanu saistītos dokumentus. Kon-

troli par šī lēmuma izpildi uzdot pašvaldības izpilddirektoram.

• Pieprasīt aizņēmumu 469 570,00 EUR apmērā Valsts kasē uz 20 gadiem, ar atlikto pamatsummas maksājumu uz periodu ne ilgāku par 3 gadiem projekta "Grants ceļa Baņģi- Pilskalni pārbūve" īstenošanai. Aizņēmuma izņemšana paredzēta 2021. gadā. Aizņēmuma atmaksa tiek garantēta ar pašvaldības budžetu. Pilnvarot Mālpils novada domes priekšsēdētāju Solvitu Strausu parakstīt ar aizņēmuma iesniegšanu saistītos dokumentus. Kontroli par šī lēmuma izpildi uzdot pašvaldības izpilddirektoram.

• Pieprasīt aizņēmumu 89 093,00 EUR apmērā Valsts kasē uz 20 gadiem, ar atlikto pamatsummas maksājumu uz periodu ne ilgāku par 3 gadiem investīciju projekta "Enerģētikas ielas un tās inženierkomunikāciju pārbūve" īstenošanai. Aizņēmuma izņemšana paredzēta 2021. gadā. Aizņēmuma atmaksa tiek garantēta ar pašvaldības budžetu. Pilnvarot Mālpils novada domes priekšsēdētāju Solvitu Strausu parakstīt ar aizņēmuma iesniegšanu saistītos dokumentus. Kontroli par šī lēmuma izpildi uzdot pašvaldības izpilddirektoram.

Pilnu novada domes sēdes lēmumu atklāstu skatīt mājas lapā www.malpils.lv, sadaļā *Novada domes dokumenti Iveta Krieviņa*

AKTUĀLI

Par pašvaldību administratīvi teritoriālo reformu

Ir noslēgušās pašvaldību vēlēšanas jaunajās administratīvo teritoriju robežās, arī Siguldas novadā, jo īsi pirms vēlēšanām Satversmes tiesa nolēma noraidīt Garkalnes un Inčukalna novadu domes lūgumus, kas nebija mierā ar Saeimas likumu. Līdz ar to vēlēšanas varēja notikt gan Siguldas, gan Ropazu novados. Savdabīgs iznākums sanāca Varakļānu novada gadījumā. Satversmes tiesa lēma, ka Varakļānu novada pievienošana Rēzeknes novadam neatbilst Satversmei. Saeimas deputāti nespēja vienoties, kur lai Varakļānus liek. Tā Varakļānu novads saglabāja savu patstāvību vismaz uz kādu laiku. Līdz ar to vēlēšanas Rēzeknes un Varakļānu novados noteiktas 2021. gada 11. septembrī. Kādi būs Satversmes tiesas spriedumi vēl pārējās izskatāmās lietās? Vai gaidāmi kādi pārsteigumi un kādā novadā vēlēšanas var tikt atceltas? Nedomāju, ka tā būs, bet Kandavas un Ilūkstes novadu gadījumos problemātika pastāv, jo tā arī skar vēsturiskos reģionus un iedzīvotāju protesti ir bijuši lieli. Tā kā tikai gada beigās precīzi zināsim, cik tad īsti pašvaldības Latvijā būs. Pašreiz no VARAM piedāvātām un valdības apstiprinātām 36 līdz 42 Saeimas izveidotām un līdz 43 pēc Satversmes tiesas koriģētām. Pašreiz ir 43 pašvaldības. Daži tās sauc par vietējām, daži par reģionālajām, bet pēc būtības tās nav ne vienas, ne otras, izņemot septiņu valsts pilsētu un Salaspils novada, ar zināmām atrunām arī Olaines novada, kuras varētu saukt par vietējām pašvaldībām. Kāpēc tā? Tāpēc, ka izveidotās administratīvās teritorijas un funkciju (ne) sadalījums neatbilst Eiropas Pašvaldību hartai. Par tās pamatprincipiem cienījamais lasītājs ir jau iepazīstināts. Un tie ir:

1. Subsidiaritātes princips – lēmumu pieņemšana pēc iespējas tuvāk iedzīvotājiem t.i. teritoriālās kopienās. (Tagad Siguldas novadā ir 7 teritoriālās vienības.)
2. Daudzlīmeņu pārvaldība – pašvaldību funkcijas jāpilda tajā līmenī, kur tas ir visefektīvāk. (Visās Eiropas valstīs (izņemot Lietuvu) ir vismaz divu līmeņu pašvaldības – vietējās un reģionālās.)
3. Teritoriju administratīvo robežu maiņa var notikt tikai ar attiecīgo teritoriju iedzīvotāju piekrišanu (vēlams vietējo

referendumu ceļā).

Šo pamatprincipu neievērošana pašreiz ir devusi šādu administratīvo iedalījumu.

Latvija ir pirmajā vietā ar vismazāko pašvaldību skaitu no visām 27 Eiropas Savienības dalībvalstīm. Pašreiz tabula ir šāda:

ES dalībvalstis. Vidējā vietējā pašvaldība 2021. gadā. Ranga tabula pēc pašvaldību skaita.

	Iedz.sk. milj.	Platība tūkst. km ²	Vietējo pašvaldību sk.	skaita pēc iedz.	pēc teritorijas km ²
Latvija	1,986	64,6	43	46186	1502,3
Lietuva	2,921	65,3	60	48688	1088,3
Malta	0,429	0,3	68	6313	4,4
Igaunija	1,313	45,2	79	16620	572,2
Īrija	4,626	69,8	80	57823	872,5
Dānija	5,660	42,9	98	57752	437,8
Luksemburga	0,563	2,6	116	4853	22,4
Slovēnija	2,063	20,3	210	9823	96,7
Zviedrija	9,747	438,6	290	33612	1512,0
Portugāle	10,375	92,2	308	33684	299,4
Grieķija	10,812	132,0	325	33269	406,2
Somija	5,472	338,4	352	15545	961,4
Nīderlande	16,901	41,5	430	39304	96,5
Horvātija	4,225	56,5	476	8877	118,7
Kipra	0,847	9,3	486	1743	19,1
Beļģija	11,258	30,5	589	19114	51,8
Čehija	10,538	78,9	620	1686	12,6
Austrija	8,585	83,9	2357	3642	35,6

Turpinājums no 3. lpp.

Polija	38,006	312,7	2500	15202	125,1
Rumānija	19,861	238,4	2861	6942	83,3
Slovākija	5,421	49,0	2891	1875	16,9
Ungārija	9,849	93,0	3152	3149	29,5
Bulgārija	7,202	111	3850	2527	28,3
Itālija	60,796	302,1	8102	7504	37,3
Spānija	46,44	506,0	8114	5723	62,4
Vācija	81,174	357,3	12900	6292	27,7
Francija	66,352	632,8	36781	1804	17,2
KOPĀ	443,422	4215,1	88138	5031	47,8

Vidējā vietējā pašvaldība ES dalībvalstīs ir ar 5031 iedzīvotāju un pārvalda 47,8 km² lielu teritoriju. Tā kā apgalvojumam, ka Latvijā bija mazas vietējās pašvaldības nebija nekāda pamata. Tagad Latvijā vidējā vietējā (reģionālā?) pašvaldība būs ar 46 186 iedzīvotājiem un pārvaldīs lielāko teritoriju ES 1502,3 km². P.S. Beidzot esam arī pirmajā vietā, vai pēdējā, gan no viena gala, vai otra, kā uz to skatās!

EIROPAS SAVIENĪBAS DONORVALSTIS

Sagatavoja Aleksandrs Lielmežs

Secinājumus, cienījamie lasītāji, izdriet paši!

Vai kādreiz tiks atjaunotas teritoriālām kopienām pašnoteikšanās tiesības? Labs jautājums! Ja ļaudis ļoti gribēs, tad jā. Bet kāds laiks paies, līdz iedzīvotāji sapratīs, cik tomēr ir svarīgi pašiem lemt savu dzīvi savās teritorijās. Tagad lems Siguldas nova-

da domes deputāti, par to, kas visvairāk nepieciešams Mālpils pagasta ļaudīm. Labi, ka vismaz viens mālpilietis ir ievēlēts domē un tā ir ļoti cienījamā Solvita Strausma kundze. Viņa ļoti labi pārzina Mālpils novada (no 01.07. pagasta) situāciju un būs labs mūsu balsts domē.

Jaunajā pašvaldību likumā ir paredzēts, ka teritoriālām kopienām būs jāveido konsultatīvās padomes un tām būs iespēja lemt par līdzdalības budžetu (par tā lielumu skaidrības nav, jo politiķi nevar vienoties, varētu būt 0,1–2,0% no budžeta). Pati ideja ir vērsta uz to, lai iedzīvotāji būtu aktīvi (jo ievēlēto deputātu skaits ir samazināts no vairāk kā 13 000 deputātu 1991. gadā līdz 701 deputātam 2021. gadā) un līdzdarbotos pašvaldību darbā. Pie šiem skaitļiem es aizdomājos par to, kā tas saskan ar Satversmi, ka suverēnā vara pieder Tautai. Ka lēmēju ir palicis tik maz un vēlēšanās arī piedalās tikai trešā daļa pilsoņu. Tauta negrib nodot savu suverēnu partijām. Un par to daudziem vajadzētu aizdomāties, kā to labot!

Uzticību var iegūt tikai uzticoties! Uzticiet varu pilsoņiem un pilsoņi uzticēsies varai!

Mana pateicība visiem Siguldas novada domes deputātu kandidātiem, kas uzdrīkstējās kandidēt, ieguva jaunu pieredzi, deva savu skatījumu, kas pašvaldībā labs, kas būtu jāuzlabo. Ieteikums būt aktīviem visus nākošos četrus gadus, iesaistīties jaunajās konsultatīvajās padomēs un censties pārliecināt domes deputātus, ka Jūsu idejas ir jārealizē dzīvē! Iedzīvotāji to novērtēs un Jums būs lielākas cerības nākamreiz iekļūt domē.

Lai visiem labs prāts un cerību piepildīšanās!

Aleksandrs Lielmežs

Atvadāmies no Ināras Skulmes

Mūsu visu mīļotā Skulmju māju saimniece Ināra Skulme devās mūžībā 23. februārī.

Izpildot viņas vēlēšanos, viņa tika kremēta bez bērnu ceremonijas. Ināra bija izteikusi vēlēšanos atdusēties savas mājas dārzā, tāpēc 10. jūnijā vienkāršā, klusā un sirsnīgā gaisotnē, gluži tādā, kāda bija viņa pati, Ināras pelni tika izkaisīti dārzā ap Skulmju mājām. Pelnus izkaisīja pēdējos dzīves gados viņai vistuvākie cilvēki – Lauma Krastiņa un Ilze Krūmiņliepa – sociālā darbiniece, kura pēdējos sešus gadus ik dienas devās Ināru apkopt un palīdzēt mājas solī.

Uzreiz pēc pelnu izkaisīšanas siltā un saulainā diena pēkšņi mūs pārsteidza ar spēcīgu negaisu un krusu, bet pēc neilga brīža viss jau atkal bija norimis un mēs varējām doties pie Skulmju mājas vārtiem, kur apglabājam tukšo pelnu urnu un tai virsū iestādījām liepiņu.

Debesis mums vienmēr būs tuvu klāt un Ināra tajās!

Esmeralda

Par māksliniekiem, kuri pie mums atnāca vēl kā zēni

Tā ir sagādājies, ka šis, iespējams, ir pēdējais stāsts par Mālpils Mūzikas un mākslas skolu mūsu visu iecienītajā un lasītajā avīzītē "Mālpils Vēstis"... Tāpēc gribas šeit ievietot stāstus par māksliniekiem, kuri pie mums atnāca vēl kā zēni. Statistiski Mākslas nodaļu pa šiem 27 gadiem beiguši 128 audzēkņi, no kuriem 27 bijuši zēni. Tātad 1 zēns 1 gadā. Tā ir tikai statistika, bet katrs no viņiem ir izvēlējis savu ceļu dzīvē. 7 puiši turpināja un turpina savu izglītību arī mākslas nozarē – diviem sākotnējā interese bijusi par modes dizainu, kas ļāva piepildīt vēlmes būt atšķirīgam arī vizuālā tēla ziņā. Diviem interese vairāk saistīta ar ar-

Izziņas process Mālpils baznīcas kriptā

Ernests (1. no kr.) izlaidumā, 2007. gads

hitektūru – projektēšanu. Citam tas ir vides dizains. Šie gadi, kopš mūsu skolas beigšanas, katram ir bijuši citādi, bet visiem tie bija trauksmaini, pilni atklāsmēm, kuras var iegūt tikai paši ar saviem puniem un sasitumiem. Bet tāpat, vai to gribam vai nē, mūs visu mūžu pavada skolotāju dotās mācības, kuras saprotam tikai ar laiku, kad paši esam tās atklājuši... Šie būs trīs stāsti par mērķtiecīgiem, jauniem cilvēkiem, kuri mākslu rada tāpēc, ka tā ir viņu dzīve, viņi citādāk nevar...

Māra Ārente

Mālpils Mūzikas un mākslas skolas direktore

Arvis (priekšplānā) izlaidumā Āraišu ezerpilī, 2008. gads

Izlaiduma turpinājums Cēsu pilī, 2007. gads

KIWIE

Kā Mālpils mākslas skola ir ietekmējusi Tavu mākslinieka ceļa izvēli?

Kā jau ar visu, es domāju ļoti svarīga loma ir videi, kurā uzaugam un attīstāmies. Šī vide ietekmēs to, kur spersim nākošo soli. Ja vide būs pozitīva un uz izaugsmi vērsta, tad dabīgā veidā nākošais solis būs vēl jaudīgāks par iepriekšējo. Bet, ja vide ir degradējoša, katrs nākošais solis būs divi soļi atpakaļ. Man paveicās, ka tajā *ļumīgajā* vecumā, kur nekas īsti nelielās svarīgs, un "lielā dzīvē" likās, ka notiks tikai pēc veselās mūžības, izdevās atrast vidi, kurā spēju attīstīt savas spējas kreatīvi domāt un veidot lietas. Mālpils mākslas skola diezgan lielā mērā ietekmēja manus nākošos soļus, bet smagākais darbs vienmēr ir bijis pēc skolas – brīvajā laikā. Jo tieši tas, ko kāds dara brīvajā laikā noteiks vai izveidos saķeri starp saviem sapņiem un realitāti.

Kas Tev palicis kā spilgtākās atmiņas no skolas laika?

Kopienas sajūta, jeb piederība pie konkrētas grupas. Taisīt

māksliņu bija forši, bet vēl foršāk satikt savus domu biedrus un draugus, kas ir līdzīgi domājoši. Protams, mūs apsmēja, ka ejam mākslas skolā: "Ko tad Jūs visu dzīvi darīsiet, piedalīsieties konkursos?" Daudzi neizturēja spiedienu un izstājās, daži palika, lai pierādītu pretējo – ka mācīties mākslu var būt arī jēgpilni un dažbrīd pat vēl spēcīgāk nekā mācīties parastā skolā. Tagad pēc, nu jau daudz gadiem, varu teikt, ka jā, piedalījies konkursos un sēdēju pie viena galda ar Kuveitas šeiha labo roku, apspriežot jaunākās tendences jauniešu ielu modē. Šahs un mats.

Kā Tu sevi attīstīji tālāk kā mākslinieks? Tava tālākā izglītība.

Es ļoti daudz mācījos pēc skolas. Un tieši tās lietas, kuras uzskatīju kā noderīgas sevis attīstīšanā. Izglītība ir forši, bet visu nosaka tas, ko kāds dara pēc skolas, savā brīvajā laikā. Tas īstais darbs ar sevi sākas mājās, jeb pēc skolas laika. Jau diezgan ātri es sāku meklēt mentorus, jeb cilvēkus, kas zina vairāk par mani. Es nebaidījos iet uz uzņēmumiem un teikt, ka es šeit gribu strādāt.

Turpinājums 6. lpp.

Turpinājums no 5. lpp.

dāt, kas man jādara, lai šeit strādātu. Tā es arī dabūju savu pirmo darbu starptautiskā reklāmas aģentūrā, kur iemācījos kreatīvā biznesa aizkulises un zināšanas, kuras nevienā skolā nevarētu iemācīties.

Paralēli mākslai es diezgan daudz lasu biznesa literatūru, jeb to kā kreatīvi veidot biznesus un tos vadīt. Manuprāt jebkuram māksliniekam, kurš vēlās būt veiksmīgs ir jāpārzina kaut primitīvas biznesa lietas, kā nomaksāt nodokļus vai izrakstīt rēķinu. Un jo vairāk un padziļinātāk šīs lietas ir zināmas, jo veiksmīgāk šis mākslinieks varēs ceļot savā nākotnē. Mūsdienās visa informācija ir pieejama mums kabatā. Nav vispār nekāda attaisnojuma nezināt lietas.

Tava māksla, tavs darbs šodien.

Man galvenais vadmotīvs manai patreizējai darbībai ir eksperimentēt un veidot vēl nebijušus ideju savienojumus. Protams, ikdiena līdzinās zoodārzam, bet man patīk, ka katra diena ir diezgan atšķirīga no iepriekšējās un nekad īsti nav iespējams paredzēt, kas notiks rītdien. Es, protams, plānoju katru dienu diezgan detalizēti, bet ar fleksibilitāti laikiem, jo jau paredzu, ka uzkrītīs kas svarīgs un negaidīts, kas šo ikdienu padara daudz spilgtāku un atšķaida neinteresanto rutīnu. Tas, protams, viss izklausās skaisti un rožaini, un no malas varētu šķist, ka dzīvoju nepārtrauktu piedzīvojumu bohēmiskā vidē, darot ko vēlos un kad vē-

los. Bet patiesībā šāda veida dzīvesveids ir ļoti intensīvs darbs pašam ar sevi gan emocionāli, gan fiziski, lai visu noturētu veselīgās proporcijās. Atslēgas vārds ir – nekad neieiet galējībās. Pareizās proporcijas un veiksmē ir neizbēgama. Mana darbība ietver ļoti plašu spektru, jo necenšos sevi ierobežot. Būtībā izmantoju jebkādas tehnikas un paņēmienus, kas man palīdzēs iznest izdomāto ideju vislabākajā izpildījumā. Tas var būt video,

3D, skaņdarbs, krāsojums uz sienas, interjera dizains, apģērba kolekcijas koncepts, produktu dizains, mārketinga kampaņa. Tas var būt jebkas, ja tas pilda vienu nosacījumu – realizē ideju. Mans darbs šodien ir diezgan nestandarta. Esmu jau aizmirsis, kas ir brīvdienas un kā ir ātri iet gulēt. Pirms pandēmijas nepārtraukti ceļoju, strādājot ar internacionāliem klientiem un esmu ieplānojis ceļot arī vismaz nākošos 10 gadus, braukājot un krāsojot sienas pēc iespējas interesantākās lokācijās, jaunā KIWIE 1001 projekta ietvaros.

Tavi iedvesmas avoti – ģimene, draugi, ceļošana, grāmatas vai kas cits.

Jāsaka, ka mans lielākais iedvesmas avots esmu es pats. Lai kā gaitā esmu iemācījies sevi motivēt un iekšēji izveidot to sajūsmas sajūtu, kas ļauj turpināt darboties un neizdegt. Protams, liela nozīmē ir arī maniem draugiem, brālim, komandai un videi, kurā uzturos. Bet svarīgākais motīvs manuprāt ir noturēt to veselīgo sarunu pašam ar sevi, lai, kad gribās visam atnest ar roku, tu pats sev nedrīksti to atļaut, jo saproti, ka jebkāds lēmums, kas tiek izdarīts emociju iespaidā, būs nepareizs. Tāpēc atliek tik sakost zobus, izvilkt savu mačeti, un turpināt ceļu cauri džungļiem. Attieksme būs tas, kas noteiks, vai indivīds izdzīvos mūsdienu piesātinātajā pasaulē. Es pat teiktu, ka attieksme ir daudz svarīgāka par jebkādu talantu. Ir daudzi talantīgi cilvēki, bet dēļ savas attieksmes ir iesprūduši, un ir daudz ne tik talantīgi cilvēki, kuri ir ļoti tālu priekšā tikai tāpēc, ka dzīvo ar pareizo attieksmi. Pavisam vienkārši – cilvēki vēlas darboties ar cilvēkiem, kuri viņiem patīk, tāpat kā kolekcionāri nepērk mākslas darbu, viņi pērk mākslinieku.

Kāpēc māksla varētu būt laba (vai nelaba) nākotnes profesijas izvēle?

Māksla kā tāds ir diezgan plašs jēdziens, lai iedalītu tikai kā

vienu profesiju. Es uzskatu, ka māksla ir dzīves veids, ne tik daudz kā profesija. Jo, piemēram, ne visas profesijas var būt kā dzīvesveids. Tu aizej uz darbu, izdari, kas vajadzīgs, ej mājās un tad dari lietas, kas tev patiešām liekas svarīgas un kas varbūt ir tas īstais dzīvesveids un aicinājums. Manuprāt māksla ir visas eksistences pamatā. Manā grāmatā māksla nozīmē radīt lietas un radot lietas, mēs radam pasauli. Neesmu atradis vēl labāku sajūtu par to sajūtu, kad kaut kas tiek izveidots un radīts absolūti no nulles, sākot tikai ar ideju, kas sākotnēji ir neredzama un tikai kaut kur gaisā, bet jau pēc kāda laika redzama un aptaustāma.

Es domāju, ka māksla ir laba profesijas izvēle, bet tajā nevar tā tikai ar vienu kāju pa durvju spraugu būt iekšā. Vai nu ej pilnībā iekšā, vai sēdi un vēro no malas. Ar kāju durvju spraugā nebūs iespējams piedzīvot to īsto esenci.

KIWIE pirmie soļi modes dizainā, Ivetas deju studija "Nakc"

Arvis Kantiševs

Kā Mālpils mākslas skola ir ietekmējusi Tavu mākslinieka ceļa izvēli?

Uzskatu, ka skolā mākslas pamati tika "iedzīti muguras smadzenēs" un, laikam ejot, kļuva par tādu kā otro dabu un personības sastāvdaļu. Regulārā mākslas praktizēšana noteikti ir viens no galvenajiem faktoriem, kas man ļāva attīstīt spēju izpaust savas idejas tādas, kādas es tās redzu savā iztēlē. Vēl noteikti jāpie-

bilst, ka, turpinot savas studijas tālāk gan Rīgas dizaina un mākslas vidusskolā (RDMV), gan Latvijas Mākslas akadēmijā (LMA), sapratu, ka jau Mālpils mākslas skolā zināšanas tika pansiēgtas pēc līdzīgiem standartiem, un turpmākajās mācībās mani nereti pavadīja atkārtotās sajūtas.

Bet noteikti arī jāpiemin mūzikas skola, kuru diemžēl neabsolvēju, tomēr tā man sniedza savu devu – "muguras smadzenēs" esošās prasmes klavierspēlē un mūzikas teorijā, ko, uz lai-

Arvis Mālpils mākslas skolā

Turpinājums 8. lpp.

Turpinājums no 7. lpp.

Arvis Mālpils mākslas skolā

ku laimīgi aizmirstot, atkal sevī no jauna atradu, kad pievērsos bītboksam (beatbox).

Kas Tev palicis kā spilgtākās atmiņas no skolas laika?

Konkursa "Sieviete" (neatceros precīzu nosaukumu) darba gatavošana, kas bija laikietilpīgs process, kura gaitā tika veidota māla sagatave, lai varētu veidot objektu no kapara stieples, kas arī bija viens no maniem pirmajiem eksperimentiem darbā ar metālu. Protams, noteikti jāmin arī skolotāju neizmērojamā pacietība, ko tomēr dažkārt gadījās pamatoti izsmelt ar savu neadekvāto uzvedību. Vēl atmiņā ataust kāds komisks pasākums, ko dēvējām par "Gurķmaizīšu festivālu". Varbūt kādi dalībnieki vēl atceras, par ko ir runa.

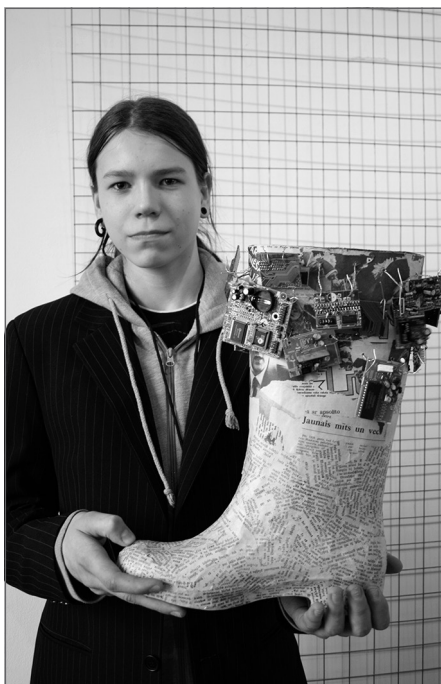
Kā Tu sevi attīstīji tālāk kā mākslinieks? Tava tālākā izglītība.

Mans turpmākais akadēmiskais ceļš ir bijis pilnīgi taisns, ko nekādi nevarētu teikt par manu radošo darbību, caur kuru jau kopš vidusskolas laikiem meklēju savu lauciņu, kas, man tobrīd vēl nenojaušot, turpinās līdz pat šai dienai.

Pēc mākslas skolas pabeigšanas devos uz RDMV ar mērķi studēt apģērbu dizainu, taču iestājoties bija jānorāda arī alternatīvas, no kurām izvēlējos koka dizainu un metāla dizainu, bet par laimi tiku uz iecerēto. Protams, apģērbs gan nebija tā lieta, ar kuru jutu saikni sirdī

un dvēselē, tas vairāk bija praktisks apsvēruma par ar mākslu saistītas jomas izvēli, pēc kuras ir pieprasījums tirgū, kā arī manis paša savtīgo vēlmi spēt izgatavot pašam savu apģērbu. Taču mans patiesais nolūks bija caur apģērbu dizainu tuviest savam patiesajam aicinājumam – apavu dizainam.

Absolvējot RDMV, veidoju tērpu kolekciju, galveno akcentu liekot uz apaviem, kurus izgatavoju no ozola un tekstila. Pēc tam savas mākslas gaitas tur-

Interese par apaviem ir sena, 1. vieta konkursā "Kurpe"

pināju, iestājoties LMA dizaina nodaļas modes mākslas apakšnozārē, kur nu uz RDMV iegūtajām praktiskajām pamatzināšanām varēju balstīt savu tālāko mākslas izpēti un radošo attīstību.

Pēc pirmā gada akadēmijā sapratu, ka šeit lietas notiek citādāk nekā visās iepriekšējās mācību iestādēs, un jutu piepildāmies draudus, ko biju dzirdējis no daudziem pamatskolas skolotājiem, proti, ka: "Augstskolā neviens ar jums neauklēsies." Turklāt to, kas tā tāda "auklēšanās" ir, tiešām var aptvert tikai tad, kad tā aptrūkstas.

Šeit arī pirmo reizi pamanīju kādu savu nevēlamo rakstura iezīmi, proti, pateicoties savai spītībai, esmu spējīgs izdarīt jebko, taču šeit vairs īsti nebija pret ko spītēties, jo viss bija jādromā un jādara pašam. Pasniedzēji vairāk deva virzienu un, sastopoties ar manu karstasiņīgo raksturu, ātri vien vairs necentās mani pārliecināt, kad nebiju spējīgs klausīties.

Tomēr jāmin arī kāda man nozīmīga saruna ar tēlnieku Aigaru Bikši, kurš tajā laikā bija arī modes katedras vadītājs. Kad kopā apskatījām manas modes ilustrācijas skices, no kurām daļa reprezentēja stilu, kas patika man, un daļa, kas bija eksperimentālas un kur biju centies izpildīt uzdevumu, tomēr šīs skices man pašam nemaz nepatika. Savukārt pasniedzējs teica, ka tās ir labas, un tas mani gandrīz ieveda psihotiskā stāvoklī, jo biju neizpratnē: "Kāpēc?"

Mana neizpratne bija tik liela, ka man šķita, ka mani vienkārši cenšas apmuļķot. Taču, pateicoties A. Bikšes pacietībai un atbildēm uz maniem muļķīgajiem jautājumiem, nonācu līdz mirklim, kad prātā notika maģiskais klikšķis, kad sapratu par kāda veida kvalitāti ir runa. Tas turpmāk pamainīja manu rokrakstu kopumā, paverot brīvību, ko manis paša aprobežotība bija man liegusi. Protams, varētu ieslīgt vēl dažnedažādās detaļās par mazākiem un lielākiem pagriezieniem un atklāsmēm, panākumiem un pārdzīvojumiem, taču tas jau sāk ost pēc autobiogrāfijas.

Tāda komiska lieta, ko vēl atceros no pirmajiem kursiem, bija modes vēsture. Skatoties uz izsūtām mežģīņu zeķītēm, domāju: "Uz ko es šobrīd tērēju savu laiku? Uz zeķēm?" Taču, pēdējos kursos, ieraugot ar pērlītēm izsūtās zeķes šajā pašā mācību priekšmetā, nodomāju: "Oho! Super! Cik forši izsūtās zeķes! Kas par mākslu!" Aptuveni pēc mēneša attapos, kādu paradoksus piedzīvoju, saprotot, ka mana attieksme, pašam nemanot, ir apme-

RDMV diplomdarbā no ozola un tekstila veidotie apavi tērpu kolekcijai

LMA bakalaura darbs – tērpu dizains Mālpils amatierteātra "Vēji" izrādei "Skroderdienas Silmačos", Arvis – Kārlēns

Butaforija izrādē "Alise Brīnumzemē" Latvijas Nacionālajā teātrī

Modes skatē

tusies par 180 grādiem.

Tava māksla, tavs darbs šodien.

Pirms septiņiem gadiem nodibināju uzņēmumu SIA "Koneko Diamond" (www.koneko-diamond.com) ar domu paskatīties, cik ilgi es varu uzņēmumu noturēt pie dzīvības. Šobrīd man jau ir pašam sava darbnīca un sadarbības partneri, ar kuriem kopā realizēju pasūtījumus sava uzņēmuma klientiem.

Mans pirmais darbs, kas bija kaut cik saistīts ar radošo sfēru, bija darbs Latvijas Nacionālās operas butaforiju cehā. Šeit es pirmo reizi sastapos ar savu konservatīvo nostāju attiecībā pret materiālu izvēli rekvizītu izgatavošanā. Divu gadu laikā, strādājot operā, es iemācījos, kā ļoti ātri panākt efektu un izgatavot butaforijas. Vēl es sastapos ar kārtējo paradoksu, ka robeža starp butaforiju un "īstenību" nereti ir tik izplūdusi, ka dažkārt butaforija ir vēl "īstāka", proti, tai jāspēj izturēt vēl lielāku slodzi nekā objektam, ko tā reprezentē.

Pakāpeniski arvien biežāk saņēmu pasūtījumus savā uzņēmumā, un nereti starp klientiem bija valsts iestādes, piemēram, Jaunais Rīgas teātris un Latvijas Nacionālais teātris. Veidoju tērpus dažādām performancēm, kā ietvaros jāmin arī mans bakalaura darbs, kurā veidoju tērpus Mālpils amatierteātra "Vēji" izrādei "Skroderdienas Silmačos". Vēl noteikti jāpiemin mana bakalaura darba vadītāja Māra Binde, jo viņas iedziļināšanās un spēja iemācīt cita veida izpratni man pavēra iespēju pirmo reizi cilvēcīgi sarunāties ar pārējiem pasniedzējiem, kas būtiski uzlaboja manu mācību pieredzi LMA turpmākajās maģistra studijās modes mākslā.

Visus šos gadus paralēli strādāju tehniskās jaunrades namā "Annas 2", kur vadu bītboksa nodarbības. Šo nodarbību laikā esmu sastapis daudz jauno Latvijas bītbokseru, kuru entuziasms un no vecākiem saņemtais atbalsts nebeidz mani patīkami pār-

steigt.

Savas radošās darbības laikā esmu iesaistījies arī Latvijas performanču kustībā (www.performancescentrs.lv), vairākus gadus darbojoties performances mākslas grupā "Ideagnosis" (www.ideagnosis.lv), kā arī pirms pāris dienām uzstājoties Rīgas performances festivālā "Starptelpa" ar performanci "Ouroboros Breath". Vēl esmu pats organizējis dažādas performances un paplašināto balss tehniku kursus pieaugušo neformālās izglītības centrā "MĀ Telpa" (www.maatelpa.com). Kopš pagājušā gada strādāju arī Zinātnes centrā "Tehnoannas pagrabi", kur esmu atbildīgs par planetāriju, kā arī Mālpils mākslas skolā kā kompozīcijas skolotājs.

Tavi iedvesmas avoti – ģimene, draugi, ceļošana, grāmatas vai kas cits.

Tas, kas mani iedvesmo radīt, ir vīzija par labāku nākotni kultūras kontekstā. Mani iedvesmo tas, kādā veidā ar mākslu ir iespējams celt kultūras līmeni, jo kultūra bagātina cilvēka dvēseli un ceļ viņa dzīves kvalitāti neatkarīgi no viņa materiālā stāvokļa. Ļoti iedvesmo arī vizionārā māksla un citi mākslinieki, piemēram, Alekss Grejs (Alex Grey), un Hanss Rūdolfs Gīgers (Hans Ruedi Giger).

Kāpēc māksla varētu būt laba (vai nelaba) nākotnes profesijas izvēle?

Uzskatu, ka ar mākslu var nodarboties tikai tie, kam tā ir kā "suga" un kam fiziski un mentāli nav iespējams nodarboties ar kaut ko citu. Ja cilvēkam bez mākslas padodas un interesē arī citas lietas, es noteikti neieteiktu izvēlēties mākslu kā galveno darbības virzienu. Māksla ir ļoti specifiska joma, un pieprasījums pēc tās ir neliels salīdzinājumā ar citām jomām, turklāt ir vajadzīgs ļoti augsts profesionalitātes līmenis, lai ar mākslu nodrošinātu sev materiālu stabilitāti.

Ernests Austrīņš

Kā Mālpils mākslas skola ir ietekmējusi Tavu mākslinieka ceļa izvēli?

Mākslas skolā sāku mācīties jau pamatskolas 2. klasē. Man noteikti ir paveicies, ka bija šāda iespēja attīstīt savas intereses un prasmes, kā arī komunicēt ar citiem sava vecuma bērniem ar tādām pašām interesēm un profesionālu mākslinieku un pedagogu vadībā realizēt savas vīzijas par to, kā redzu pasauli. Arī lēmums turpināt studēt dizainu un mākslu vidusskolā un augstskolās bija pasniedzēju un citu tā brīža apkārt esošo cilvēku tieši un netieši motivēts.

Kas Tev palicis kā spilgtākās atmiņas no skolas laika?

Vispilgtāk atmiņā man ir palikušas keramikas nodarbības, kurās bija jāattīsta telpiskā uztvere un darbs ar materiālu. Palikušas atmiņā arī, protams, mākslas vēstures nodarbības, kurās radās plašāka izpratne par to, kā kultūra, civilizācija un māksla roku rokā ir attīstījusies cauri laikmetam. Mākslas vēstures apgūšana jau pamatskolas vecumā ļāva noderēja turpmāko studiju kultūras vēstures nodarbībās, jo priekšstats jau bija izveidots.

Tava māksla, Tavs darbs šodien.

Vidusskolu pavadīju, mācoties Rīgas Dizaina un Mākslas Vidusskolā. Pēc tam turpināju Latvijas Mākslas akadēmijā, Vides mākslas apakšnozarē Kristiana Brektes kā nodaļas vadītāja vadībā bakalaura un maģistra studiju nodaļā. Visam pa vidu iesāku un joprojām studēju arhitektūru un dizainu RISEBA universitātē. Pamatdarbs šobrīd ir Ogres Kultūras centrā kā māksliniekam/scenogrāfam, pirms tam strādāju 6 gadus Latvijas Nacionālajā operā – sākumā kā butafors, pēc tam kā video sistēmu operators.

Pateicoties lieliskajiem darba kolēģiem un vadībai, izdevās darbu apvienot ar studijām. Reizi pa reizei piedalos kādā mākslas pasākumā ar saviem darbiem, bet pēdējā laikā gan nākas lielākoties koncentrēties uz arhitektūras studijām. Šī brīža interese ir konceptuāli urbāna mēroga projekti, saistīti ar vides infrastruktūru, vēsturi un telpisko pieredzi.

Tavi iedvesmas avoti – ģimene, draugi, ceļošana, grāmatas vai kas cits.

Mani iedvesmo jūra, civilizācija un tās vēsture, filozofija, psiholoģija, zinātne. Mīlu rast konceptuālus risinājumus, balstoties uz risināmās domas vai vietas vēsturiskajiem un esošajiem, kā arī netieši saistītajiem apstākļiem. Studiju laikā bez šaubām esmu ļoti iedvesmojies un joprojām iedvesmojos no māksliniekiem, arhitektiem un dizaineriem kā lieliskiem pasniedzējiem: K. Ģelzis, O. Tilbergs, G. Gabrāns, C. Laurelli, K. Zariņš, B. Ābele, I. Elere, K. Brekte, M. Vizbulis, K. Lauders, M. Mailītis, R. D. Šmits, D. Jaunzems, J. Dripe, X. Martinez, A. Kronbergs. No mākslas skolas laikiem atminos, ka mani ārkārtīgi iedvesmoja ielu māksla; tas vārētu būt bijis saistīts ar kādu mālpilieti, kurš joprojām spēj būt pionieris šajā jomā, ņemot vērā, ka esam mūsdienās digitalizējušies līdz "zobiem". Šajā izaugsmes posmā, protams, mani nenovērtējami iedvesmoja ne vien mani vecāki, bet arī mākslas skolas pasniedzēji M. Ārente, I. Rulle, E. Tāle, G. Petrevice.

Kāpēc māksla varētu būt laba (vai nelaba) nākotnes profesijas izvēle?

Māksla kā karjera, tāpat kā jebkura cita profesija, ir vai nav laba katram cilvēkbērnam individuāli. Tas ir atkarīgs no viņa vai viņas interesēm un mērķiem.

 @ernst_ostin

Elga Skačko no Jaunbūnām

14. jūnijā apritēja 80 gadi kopš 1941. gada masu deportācijām uz Sibīriju – vienu no vistragiskākajām dienām mūsu valsts vēsturē. Visā Latvijā vienlaicīgi notika piemiņas pasākums, kura laikā visās pašvaldībās nolasīja vairāk nekā 15 000 izsūtīto personu vārdus. Starp šiem tūkstošiem vārdu arī Elga Skačko (dz. Liepiņa) no Mālpils novada Jaunbūnām. Viņa ir vienīgā Mālpils novadā no 1941. gada aizvestajiem, ar kuru mēs varam tikties un parunāt. Viņas māsa Māra Rudzīte (dz. Liepiņa) dzīvo tepat kaimiņos – Allažu pagastā.

Elga Skačko stāsta: “Šo māju pirka mans vectētiņš Jānis Liepiņš. Vecmāmiņa stāstīja, ka 1918. gadā, kad māja bija frontes līnijas ceļā, ienācis kāds vācu karavīrs ar degošu salmu kūli rokās un brīdinājis visus, lai dodas projām. Pagalmā bija stallis izbraucamajiem zirgiem, vectēvs Jānis iejūdzta zirgus un kopā ar vecmāmiņu un bērniem steigšus devās projām no mājām, neko no iedzīves līdzī nepaņēmuši. Tā Jaunbūnās tika nodedzinātas. No Dublīšu puses jau šāva ložmetēji, vācu armija tuvojās un devās uz Mores pusi. Liepiņi šķērsoja Krievijas robežu, apmetās tur un nodzīvoja Krievijā trīs gadus. 1921. gadā ģimene atgriezās un sāka Jaunbūnās atjaunot. Mājā bija saglabājusies tikai virtuve, jo tai bija nedegošs griestu pārklājums. Ar zirgiem veda baļķus no meža un pagalmā zāģēja kokmateriālus.

Mani vecāki bija uzsākuši veidot savu saimniecību. Tētis no Siksnu Tobiem jau bija iegādājies Eņiņu mājas un 50 hektārus zemi. Tur audzēja tabaku, kūti turēja nobarojamās cūkas priekš eksporta uz Angliju. Tēva brālis gāja tās kopt. Cūkas 1941. gada pavasarī nokāva, gaļu aizsūtīja uz Angliju un ar Tobis ģimeni norēķinājās par īpašumu. Vecāki bija plānojuši tur celt jaunu māju, bet jūnijā mūs visus aizveda.

1941. gadā mūs visu ģimeni: mani – Elgu, mammu Elzu, tēti Ernestu, māsu Māru, brāli Jāni, tēta māsu Annu un tēta brāli Eduardu Liepiņus apcietināja šeit Jaunbūnās (toreiz Jaunbūnās bija Allažu pagasta teritorija). Vecmāmiņa Helēna un vectētiņš Jānis Liepiņi un vecvecmāmiņa (Helēnas mamma) Marija Miķelsone izvēlējās brīvprātīgi doties mums līdzī uz Sibīriju, jo vecmāmiņa Helēna teica, ka nelaidīs priekš bērņus vienus pašus. Viņa uztraucās par mums – mazzbērniem, jo mamma nezināja krievu valodu, bet vecmāmiņa bija to apguvusi.

14. jūnijs bija sestdiena, drūma, apmākusies diena, varēja dzirdēt lidojam lidmašīnas, bija tāda kara sajūta. Pagalmā iebrauca mašīna ar diviem karavīriem. Es nedzirdēju, ko tieši viņi mājiņiekiem teica, bet visi lielā satraukumā skrēja pēc mantām, jo laiks, lai sagatavotos, bija ļoti ierobežots. Labi, ka tajā dienā pie mums viesojās kāds radnieks no Siguldas un varēja palīdzēt, jo visi mājiņieki bija lielā stresā. Viņš ātri ņēma apģērbus, traukus un citas mantas, saiņoja maisos un krāva mašīnā. Bija pat iesaiņojis piena kannu un katlu. Uz Sibīriju paņēmām arī pūra lādi ar gultas veļu, kuru tur varējām iemainīt pret maizi.

Mūs aizveda uz Inčukalna staciju, kur jau stāvēja ešaloni. Vagona vienā pusē bija nāras (dēļu gultas) divos stāvos. Vidū bija liela muca, uz kuras bija uzlikti dēļi. Tā bija tualete. Tikai nedaudziem bija naktspodī līdzī kā mums. Kā jau vagoniem, kuros pārved lopus, bija mazi lodziņi ar restēm. Durvis aizveroties noklikšķēja. Tā skaņa man palikusi atmiņā. Bija pieturas, kur pietāja paņemt ūdeni, tad nodereja no mājām paņemtā piena kannu. Ūdeni ņemot, karavīrs nāca līdzī ar šaujameroci. Tā lopu vagonā mūs kā lopus veda uz Sibīriju aptuveni mēnesi.

Mūs aizveda uz Krasnojarskas novadu Kozuļkas rajonu, no metināja Osinovkas sādžā netālu no Kozuļkas. Tēti no mums atšķīra un aizveda uz Sverdlovskas apgabalu Sevurallagu jeb Ziemeļurālu labošanas darbu nometni (vienu no Gulaga soda nometnēm). Mans tētis Ernests bija Latvijas armijas virsnieks, agronoms, tāpat kā viņa brālis Eduards, beidzis Priekuļu lauk-

Elga Skačko Jaunbūnās savā istabā, 2021. gada 17. jūnijs

saimniecības skolu. Viņš bija arī Allažu pagasta valdes priekšnieka vietnieks – izglītots, gudrs un strādīgs cilvēks. Ieslodzījuma vietā Sevurallagā viņš bija 8 gadus, un mēs pateicamies Dievam, ka viņš izdzīvoja. Viņš tika norīkots pie mežā strādājošo zirgu apkopšanas, mežu cirtēs viņam nebija jāstrādā. Tētis stāstīja, ka apcietinātos darbā uzraudzīja ar šaujamerociem. Ja kāds tikai vienu soli pārkāpa pāri līnijai, kas iezīmēja darba teritoriju, viņu uzreiz nošāva. Nozāģētie koki jau reizēm nekrita tā, kā bija paredzēts, un gadījās līniju pārkāpt. Meža cirmsmās strādājošie nošautos lika ragavās, veda uz nometni un apraka. Tētis stāstīja, ka, lai remdētu badu, ēdis tās auzas, kas zirgiem tika dotas.

Dzīvojot Osinovkā, vecmāmiņai atļāva vienu reizi mēnesī tētīm aizsūtīt 8 kilogramu paciņu. Viņa žāvēja maizes garoziņas. Atceiros, ka maisiņš, kurā viņa krāja pārtiku tētīm, bija piekārtis pie griestiem, lai mēs – bērni neapēstu.

Uz Sibīriju bija paņēmti līdz ģimenes fotogrāfiju albumi. Vecmāmiņa visas bildes, kur tētis bija redzams militārajā formā, sadedzināja, jo baidījās, ka, ja tās kāds ieraudzīs, viņam pagarinās ieslodzījuma laiku.

Kad mūs aizveda uz Sibīriju, gaļu mēs neēdām vispār, jo tās tur nebija, cūku turēt nedrīkstēja. Rupjmaizi deva 200 gramus darba dienā. Kartupeļus vārīja ar visām mizām, tad uzlika uz galda, un katrs ņēma un ēda. Es neatceiros, ka mēs būtu kartupeļiem kaut ko klāt ēduši, uzdzērām tēju. Vēlāk, kad bija gotiņa, varējām pie kartupeļiem uzdzert rūgušpienu. Tā jau bija liela greznība.

Pirmajā gadā, kad atbraucām, kartupeļu līdz pavasarim nepietika, tad mums – bērniem bija uzdevums lasīt dažādus zaļumus – skābenes, biešu lapiņas, arī usnes zupām. Mums bija visas, vecmāmiņa sakūla olas un pielēja pie zaļumu zupām.

Daba tur bija ļoti skaista un pavasarī visi priecājās, kad izdīga pirmie augi un varēja atrast ko ēdamu. Gājām vairākus kilometrus no mājām, lai varētu salasīt lakšu kātus, kuros smalki sagraieza, salika koka toverītī un lietoja kā vitamīnus.

Atceiros 1946. gada pavasarī, kad ar brāli nācām atpakaļ no lakšu lasīšanas, vecmāmiņa mums pateica, ka vectētiņš ir miris. Dēļus viņa zārkam paņēma no mājas jumta malas. Kapsēta nebija tālu, kādu pus kilometru no mūsu mājas piekalnītē. Kamēr visi bija kapos, man bija jācep pankūkas. Vecmāmiņa bija sarūpējusi miltus un taukus, un es cepu mazās pankūkas. Caurvejš grabināja durvis, un man bija tik ļoti bail, ka kādu pankūku pat piededzināju. Vecmāmiņa mani vienalga paslavēja, kaut arī bija tā sanācis. Kad tētis atgriezās no Taišetās – otrās ieslodzījuma vietas, viņš no lapegles pagatavoja krustu un sētiņu vectēva kapa vietai.

Sibīrijā dzīvojot, bērniem līdz ceturtajai klasei pēc stundām strādāt nevajadzēja, bet vecākajiem bērniem sākot no pavasara bija dažādi lauku darbi. Kad pēc stundām atbrauca brigadieris, bija jāņem izkaptis un jādodas uz tīrumu usnēm galus cirst.

Mana mammīte bija teļu kopēja fermā. Viņa no rīta aizgāja uz darbu un tikai vakarā nāca mājās. Mūs pieskatīja un ēst pagatavoja vecmāmiņa Helēna. Mēs viņu saucām par mīlo mammu. Viņa pati bija beigusi tikai trīs klases, bet mācēja runāt krieviski un pārbaudīja mums mājas darbus, kad gājām skolā Kozuļkā. Skola bija 3 kilometru attālumā pa dubļainu ceļu. Kajās vilkām Āzijas galošas ar spicu purngalu un vilnas zeķes, somā pie grāmatām bija sauss zeķu pāris, lai mājās nākot būtu sausas kājas. Vecmāmiņa par mums ļoti rūpējās. Es tagad domāju, kā viņa mums varēja sagādāt apavus un izžāvēt zeķes, lai mums kājas būtu siltas.

Kad bijām kādus četrus gadus nodzīvojuši, tad mammītei par labu darbu kā teļu kopējai atļāva paņemt pie sevis jaunu gotiņu, kura no bada vairs necēlās pat uz kājām. Atceros, ka agrā pavasarī mēs, katrs no saviem sāniem balstot, pārvedām gotiņu mājās. Kūts mums nebija, bet pie mājas bija neliela noliktava. Tur mēs viņai iekārtojām vietu. Pa vasaru mums bija savākts siens un sakrauts bēniņos. Vecmāmiņa ņēma sienu, aplēja ar verdošu ūdeni un dzirdēja gotiņu, viņa pamazām atlaba. Devām viņai sienu, vēlāk saplūcām pirmo zāli, tad jau sākām laist ganos. Sākumā piena bija maz, un vecmāmiņa mums deva pa vienai glāzei piena dienā. Kad gotiņa pilnībā atlaba, tad jau varēja daudz izslaukt. Dzīve kļuva nedaudz vieglāka. Vecmāmiņa priecājās, ka vismaz bērniem ir piens.

No darba nometnes Sevrallagā tēvu aizsūtīja uz nometinājuma vietu – Kokčētavas apgabalu Kazahijas PSR strādāt par agromu bērnu namā. To sauca par "speciālo nometinājumu". No turienes tētis mums sūtīja uz Osinovku velteņus un apģērbu ziemai.

Tad nāca vēl viens trieciens. Bērnu nama direktors bija lūdzis

Elgas tēvs Ernests Kazahijas PSR ar bērnu nama bērniem, 1951. gads

Elga Liepiņa (3. r. 4. no kr.) skolā 9. klasē Kozuļkā, 1953. gads

manam tētim parakstīt aizdomīgus dokumentus, bet tētis neparakstīja, tāpēc viņu vēlreiz nosūtīja atpakaļ uz darba nometni Taišetā Irkutskas apgabalā. Tur arī bija jāstrādā meža ciršanas darbos.

Man bija 17 gadi, ka mēs ar mammīti braucām pie viņa ciemos uz Taišetu. Mūs pat nelaida viņam tuvumā, tikai pa gabalu atļāva sarunāties, karavīrs ar šaujameroci stāvēja un mūs uzraudzīja. Es tēvu nebiju redzējusi vairāk kā desmit gadus. Drīz pēc tam, kad tētis atgriezās no Taišetas, "ūsainais" (domāts Josifs Staļins, tā viņu sauca Elgas ģimenē) nomira un režīms mazliet atslāba. Tētis strādāja mājās un dārzā, uzbūvēja kūti un pirti.

Kozuļkā bija divas 10-klasīgās skolas un viena 4-klasīgā skola, slimnīca, pasta nodaļa. Mācoties vecākajās klasēs, es dzīvoju Kozuļkas centrā. Atceros, kad mācījos 9. klasē, nāca pavasaris, bet man nebija apavu, ar ko iet uz skolu. Saimnieki, pie kuriem biju apmetusies, aizdeva man savējos un palīdzēja atrast darbu. Sāku strādāt Kozuļkas pasta nodaļā. Kad saņēmu savu pirmo algu, nopirku sev zābakus, savējiem aizsūtīju ziepju gabalus un sienas pulksteni. Vecmāmiņa bija ļoti priecīga. Pasta darbinieces novērtēja mani kā apķērīgu un ieteica, lai mācos par pasta operatoru. Man dzīvē vienmēr gadījās satikt labus, pretimnākošus cilvēkus.

Kozuļkā iepazinās arī ar savu vīru – ukraiņu Vladimīru Skačko. Mans vīra tēvs bija Kazahijas komunistiskajā partijā. Viņš kopā ar dēlu Vladimīru bija nosūtīts uz Sibīriju, lai organizētu mežu cir-

Elgas ģimene Osinovkas sādžā netālu no Kozuļkas pie mājas, ap 1952. gadu, (1. r. no kr.) tēta brālis Eduards Liepiņš, māsa Māra Liepiņa, vecmāmiņa Helēna Liepiņa, (2. r. no kr.) tēta māsa Anna Liepiņa, brālis Jānis Liepiņš, mamma Elza Liepiņa; vectētiņš Jānis Liepiņš un vecvecmāmiņa Marija Miķelsone miruši, bet tētis Ernests Liepiņš atrodas nometnē; Elga tajā laikā dzīvo Kozuļkas centrā

Elga Kozuļkā ar tēti Ernestu un tēta māsu Annu, 1955. gads

Turpinājums no 13. lpp.

šanu un kokmateriālu transportēšanu uz Kazahiju.

Meža ciršanas darbi piesaistīja daudz strādniekus. Viņiem atļāva pirkt baļķus un celt mājas. Kozuļka uzplauka – pilsētā izveidojās vairākas ielas ar jaunām guļbūvēm.

Ar vīru iepazīnos, pildot darba pienākumus. 25 kilometrus no Kozuļkas atradās Černorečinskaja, kurā arī bija pasta nodaļa. Tajā bija saslīmī darbinieks un mūs – divas operatores nosūtīja tur strādāt. Jau gatavojamies braukt, kad, ejot Kozuļkā gan kultūras namu, mūs uzrunāja puisi, starp kuriem bija arī Vladimirs, un aicināja noskatīties filmu. Aizgājām uz kino un tad braucām uz Černorečinskaju. Nostrādājām tur darba dienu un domājām, kā tikt uz Kozuļku. Izgājām uz lielā ceļa, es redzēju, ka pa ceļu brauc Kozuļkas automašīna un pacēlu roku, lai mūs aizved līdz mājām. Automašīnā bija arī Vladimirs. Viņš gan vairāk runāja ar manu darba biedreni. Šoferis mūs aizveda līdz mājām, tā Vladimirs uzziņāja, kur es dzīvoju. Nākošajā dienā viņš bija atnācis pie manis ar biļetēm uz kino, bet es nebiju mājās. Kad atnācu saimniece man teica, ka manu drēbju kabatā ielikta biļete. Es domāju – nevar būt, bet biļetes bija. Aizgājām uz kino, un tā mūsu draudzība sākās. Kad nākošajā dienā ar biedreni atkal bijām Černorečinskajā darbā, Vladimirs atbrauca mums pakaļ ar smago automašīnu un lūdza mani sēdēt sev blakus, pārējiem bija jākāpj kravas kastē. Viņš bija manī iemīlējis.

Neilgi pēc tam viņa tēvs atnāca uz pastu, it kā avīzi pasūtīt, nopirka markas un konvertus, laikam gribēja uz iecerēto paskatīties. Pēc tam viņš bija mudinājis Vladimiru mani apprecēt, jo es viņam biju likusies godīga meitene.

1957. gadā mēs apprecējāmies. Mans vīrs bija ļoti kārtīgs un strādīgs cilvēks. No novembra līdz martam, kad zeme bija sasalusī, viņš veda kokmateriālus, tad automašīnām uzlika kravas kastes un sākās vasaras darbs – grants ceļu labošana.

Mūsu pirmā meitiņa Natālija piedzima 1958. gadā un otra meitiņa Olga 1960. gadā Kozuļkā. Mēs tur uzbūvējām jaunu māju.

1958. gadā mana ģimene atgriezās Latvijā, bet Jaunbūņās viņi dzīvot nevarēja. Šeit jau bija iekārtoti 7 dzīvokļi. Viņi apmetās pie tēva brālēna Mārupē.

1962. gadā mēs ar vīru un meitām no Sibīrijas pārcēlāmies uz Kazahiju un apmetāmies Almati (līdz 1993. gadam Alma-Ata), jo vīratēvs vēlējās būt ar savām mazmeitām.

1992. gadā mans vīrs Vladimirs nomira. Māsa Māra aicināja mani atgriezties Latvijā, jo pēc neatkarības atjaunošanas bija iespēja atgūt ģimenes mājas. 1995. gadā 11. septembrī mēs at-

griezāmies Latvijā. Man tas bija ļoti grūts solis. Lai aizbrauktu no Kazahstānas, bija jāatsakās no tās pilsonības, bet tas nebija vienkārši. Arī nokārtot īpašuma lietas Latvijā bija ārkārtīgi grūti, man bija jāiemācās rakstīt latviešu valodā, jo es taču mācījos krievu skolā.

Manas ģimenes cilvēki bija ticīgi. Atceros, ka vecmāmiņa Sibīrijā katru dienu, kad devāmies uz skolu, par mums lūdzās Tēvreizī. Latvijā es arī katru vakaru sāku lūgties: "Dievs žēlīgais, atpēti no grēkiem, dod spēku, izturību, dienišķo maizi, saglabā mūsu dzimto māju!"

Jaunbūņu atjaunošanā un saimniecības izveidošanā milzīgu darbu ir ieguldījusi mana meita Natālija, znots Aleksandrs un mazdēls Staņislavs. Ikdienā te saimnieko Natālija ar Aleksandru, arī Staņislavs ar sievu Svetlanu un dēlu Kirilu atbrauc.

Nav iespējams iedomāties, cik nolaists te izskatījās, kad mēs atgriezāmies. Mēs visu šeit esam saviem spēkiem un līdzekļiem sakopuši un atjaunojuši.

Mūsu saimniecībā ir govīs, vistas un truši, siltumnīcās audzējam tomātus. Pēc piena vairākas reizes nedēļā atbrauc no Limbažu puses. Pašas gatavoto krējumu, biezpienu un sieru Natālija ved tirgot arī uz Siguldu un Eglupi Inčukalna pagastā.

Mēs esam tā paauzde, kas ir tik daudz ko pieredzējusi, pārdzīvojusi un izturējusi."

Ar **Elgu Skačko** sarunājās Esmeralda Tāle

Atjaunotās un skaisti sakoptās Jaunbūņas, 2021. gada 17. jūnijs

INFORMĀCIJA

Saimniecība "Klitskalnu dārzi" Sidgundā meklē darbiniekus sākot ar aprīli

Darba pienākumi:

- Ravēšana;
- Zemeņu un citu lauku kultūru lasīšana;

- Un citi saimnieciskie darbi.

Saimniecība piedāvā:

- Labu atalgojumu atbilstoši padarītajam darbam;
- Transportu uz un no darba vietas.

Pretendentus pieteikties zvanot darba dienās
10:00–18:00 pa tālr. 29235934.

Apstiprināti vēlēšanu rezultāti Siguldas novadā

Ar Siguldas novada pašvaldības vēlēšanu komisijas 7. jūnija lēmumu (prot. Nr. 18, 1. §) apstiprināti vēlēšanu rezultāti Siguldas novadā. Jaunveidojamajā Siguldas novadā no 23 867 balss-

tiesīgajiem iedzīvotājiem pašvaldību vēlēšanās piedalījušies 9120 jeb 38,21%.

Siguldas novada pašvaldības domē ievēlēti šādi 19 deputāti:

Politisko partiju apvienība “Latvijas attīstībai”, VIDZEMES PARTIJA*:

Kandidāts	Kārtas nr. sarakstā	Plusi	Svītrojumi	Balsis*	Vietas nr.
Ivo Bernats	2	178	65	581	1

Politiskā partija “KRIMULDAS NOVADA PARTIJA”:

Kandidāts	Kārtas nr. sarakstā	Plusi	Svītrojumi	Balsis*	Vietas nr.
Erlends Eisaks	4	210	30	884	1
Ance Pētersone	1	202	35	871	2

Politiskā partija “Jaunā VIENOTĪBA”:

Kandidāts	Kārtas nr. sarakstā	Plusi	Svītrojumi	Balsis*	Vietas nr.
Ina Stupele	2	208	80	1 046	1
Aivars Garančs	1	212	86	1 044	2

Politiskā partija “LATVIJAS ZEMNIEKU SAVIENĪBA”:

Kandidāts	Kārtas nr. sarakstā	Plusi	Svītrojumi	Balsis*	Vietas nr.
Jānis Zilvers	2	387	102	1 376	1
Reinis Ādamsons	4	292	110	1 273	2

Politiskā partija “Nacionālā apvienība “Visu Latvijai!” – “Tēvzemei un Brīvībai/LNNK”, Politiskā partija “Latvijas Reģionu Apvienība”, Latvijas Zaļā partija”:

Kandidāts	Kārtas nr. sarakstā	Plusi	Svītrojumi	Balsis*	Vietas nr.
Uģis Mitrevics	1	2 608	474	7 210	1
Dainis Dukurs	5	1 263	410	5 929	2
Linards Kumskis	3	916	255	5 737	3
Līga Sausiņa	2	999	566	5 509	4
Eva Viļķina	6	648	354	5 370	5
Kristaps Zaļais	22	606	378	5 304	6
Rūdolfs Kalvāns	12	522	405	5 193	7
Solvita Strausa	4	500	384	5 192	8
Artūrs Caucis	8	420	306	5 190	9
Zane Berdinska	13	454	357	5 173	10
Zane Segliņa	11	405	311	5 170	11
Mārtiņš Ziverts	10	437	369	5 144	12

* Balsis aprēķina no kandidātu saraksta derīgajām zīmēm atņemot kandidāta svītrojumus un pieskaitot plusus.

Informāciju sagatavoja:
Siguldas novada pašvaldības vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja
Madara Skrastīna, madara.skraстина@sigulda.lv, 26551522

Pēc administratīvi teritoriālās reformas izmaiņas Latvijas Pasta darbībā nav gaidāmas, lūdz klientus novados precizēt adreses

Administratīvi teritoriālās reformas rezultātā Latvijas Pasta darbībā izmaiņas nav paredzamas – uzņēmums turpinās piegādāt sūtījumus atbilstoši patlaban spēkā esošajām adrešu indeksu teritorijām, un tajās nav plānotas izmaiņas. Klientiem, norādot saņēmēja adresi, vienīgās izmaiņas būs novadu nosaukumos vietās, kur notiks to apvienošana. Latvijas Pasts aicina klientus veikt attiecīgas izmaiņas saņēmēju adrešu pierakstā novados, ko ietekmēs reforma, tajā skaitā interneta veikalu profilos, lai Latvijas Pasts sūtījumus varētu apstrādāt ātrāk un precīzāk. Citas sastāvdaļas adrešu pierakstā nemainīsies.

Latvijas Pasta darbībā pēc administratīvi teritoriālās reformas un 2021. gada pašvaldību vēlēšanām izmaiņas nav paredzamas – tāpat kā līdz šim, uzņēmums turpinās piegādāt sūtījumus atbilstoši noteiktajām pasta indeksu teritorijām, kurās nav plānotas izmaiņas. Savukārt pasta pakalpojumu sniegšanas vietu izvietojums atbilstoši spēkā esošajam normatīvajam regulējumam ir piesaistīts mazākajai administratīvajai vienībai – pilsētai vai pagastam, nevis novadam.

Vienīgās izmaiņas, kas skars klientus, būs precīza novada nosaukuma norādīšanas nepieciešamība tajās adresēs, kuras skars novadu apvienošanas procesi. Citas adreses sastāvdaļas – pilsētas un pagastu nosaukumi, indekss – adrešu pierakstos pēc reformas nemainīsies.

Taču līdz ar administratīvi teritoriālo reformu Latvijas Pasts aicina visus pasta pakalpojumu izmantotājus – gan fiziskās, gan juridiskās personas – parūpēties kā par savas, tā arī par savu klientu adrešu korektu pierakstu, ja tajās reformas rezultātā mainīsies attiecīgais novads. Maksimāli precīzs adreses pie-

raksts palīdzēs ātrāk apstrādāt sūtījumus, nekavējot kopējos pasta apmaiņas procesus.

Fiziskām personām būtiski pārbaudīt un nomainīt savu adresi, norādot jauno novadu, piemēram, interneta veikalos izveidotajos klienta profilos, un atcerēties par korektu pierakstu, veicot jaunus pasūtījumus citās vietnēs, tajā skaitā, piemēram, abonējot preses izdevumus.

Savukārt juridiskajām personām, kuras izsūta korespondenci tālāk saviem klientiem, nepieciešams jau laikus sakārtot klientu adrešu datubāzi, atjaunojot adrešu pierakstus atbilstoši jaunajām novadu robežām pēc administratīvi teritoriālās reformas.

Latvijas Pasts atgādina, ka, aizpildot sūtījuma adresi, ir jānorāda šāda informācija: adresāta vārds/uzvārds vai juridiskas personas nosaukums, iela, mājas un dzīvokļa numurs vai mājas nosaukums, pilsēta/pagasts, novads, pasta indekss.

Ja sūtījums adresātam ir izsniedzams pret parakstu, svarīgi, lai adresāta vārds un uzvārds būtu norādīts precīzi un saprotami, jo šādā gadījumā tiks pārbaudīta saņēmēja identitāte, lūdzot uzrādīt personu apliecinošu dokumentu.

Plānots, ka Latvijā pēc 2021. gada pašvaldību vēlēšanām būs 43 pašvaldības līdzšinējo 119 vietējo pašvaldību vietā.

Gundega Vārpa | Ārējo komunikāciju vadības daļas vadītāja,
tāl. +371 67608505 | mob. +371 26628729,
e-pasts: pr@pasts.lv | gundega.varpa@pasts.lv
twitter.com/latvijas_pasts | facebook.com/latvijas.pasts |
instagram.com/latvijas_pasts

Pateicība

Sirsnīgs paldies **Solvitai Strausai kundzei** par morālu un materiālu atbalstu.

Senioru vokālais ansamblis "Rezēdas un Dadži"

Pateicība

Paldies Mālpils muižai un SIA "WoodPro" par sadarbību un atbalstu dīķa salīņas labiekārtošanā

Pateicība

Es izsaku pateicību visiem mālpiliešiem par man dāvāto uzticību kopš 1977. gada, kad mani pirmo reizi ievēlēja par Mālpils pašvaldības deputātu. 44 gadus man ir bijis gods risināt Mālpils kopienas iedzīvotāju vajadzības un problēmas. Es lepojos ar Mālpils ļaudīm, jo tieši Jūs esiet Mālpili izveidojuši tādu, ka mūs apskauž gan Latvijas cilvēki, gan dažādi ārzemju viesi, kuri ir viesojušies pie mums. Ikdienā jau pašiem tā nešķiet un gribas, lai būtu vēl labāk. Esmu pilnīgi pārliecināts, ka tā arī būs! Es ticu Jūsu apņēmībai un spējām Mālpili pacelt vēl augstāk, nekā tā ir pašreiz – ap 20 vietu Latvijā no 119 pašvaldībām. Mums ir ar ko lepoties, vai tā būtu attīstītā uzņēmējdarbība, lieliskie zemnieki, daudzveidīgā izglītības sistēma, aktīvā kultūras dzīve, lieliskās sporta aktivitāšu vietas, daudzveidīgā sociālā aprūpe un daudz kas cits.

Spilgtā atmiņā mūsu Mālpils 800-gades svētki. Uzskatu, ka tie bija mūsu Mālpils patriotisma paraugsvētki.

Šo svētku sajūtu vajadzētu kopt un izjust visu laiku, vai tas būtu Jūsu ikdienas darbos, aktivitāšu vai atpūtas brīžos!

Man bija liels gods kopš 1977. gada strādāt kopā ar visiem sasaukuma deputātiem un pašvaldības darbiniekiem!

Paldies par šo kopā pavadīto laiku!

Ar cieņu un mīlestību pret visiem Mālpils ļaudīm,
Aleksandrs Liemežs

SIA "Norma K" aicina darbā sētnieku-plāvēju ar trimmeri, tālr. 29533646

Meklēju palīgus dārzu ravēšanā, tālr. 29361817

Mālpils novada domes izdevums "Mālpils Vēstis"
Adrese: Nākotnes iela 1, Mālpils, Mālpils novads, LV-2152
Atbildīgā par izdevumu: Iveta Krieviņa
e-pasts: iveta@malpils.lv

Veltījums Mālpilij

Ikkatram mums ir sava vieta,
Kur sirds uz mūžu cieši paliek sieta.
Kam Mālpils spēka zemē dzītas saknes,
Tās vārds ar godu mūžam tālāk jānes.

Ja liktens Mergupes un Sudas lokos ievīts,
Te vienmēr mājās atgriežoties būsi gaidīts.
Tu spēku smelsies dzimtās zemes mālā,
Tas palīdzēs ik ceļā – tuvā, tālā.

Tev domas atvērs Saules kalna plašums,
Un redzīgāku darīs Mālpils strautu dzidrums.
Tev sirdi pildīs rudens ražas dāsnums,
Un dvēseli cels augšup Mālpils dzimtu lepnums.

Anita

Par Mālpils kultūras centra krēsliem

Mālpils kultūras centra skatītāju zālē turpinās pārvērtības. Noslēdzies vēl viens posms – atjaunots grīdas segums.

Mālpils kultūras centra saime vēlas pateikt paldies ikvienam ziedotājam, par atbalstu kopīgā sapņa piepildīšanā:

SIA "EMU SKULTE" un Aivara Strausam, Solvitai Strausai, Mārai Ārentei, Leontinai Amerikai, Guntim Podračīkam, Indrai Zvīgulei, Mārai Steķei, Antrai Rauskai, Zanei Čerpinskai, Aleksandram Lielmežam, Veltai Lielmežai, Linardam Kumskim, Edītei Salenieci, SIA "Žozefīnei", Anitai Brenci, Ivaram Brencim un Amber Johnson, Guntai Millerei, Mārim Piķim, Rutai Ārentei, Gunai Petrevicai, Inītai Kārkluvalkai, folkloras kopai "Mālis".

Arī Tu vari pievienoties kopīgā sapņa īstenošanā! Atgādinām, ja ziedojuma summa būs līdzvērtīga ar viena krēsla vērtību uz tā būs iespēja iemūžināt ziedotāja vārdu.

Ziedot iespējams arī tagad!

Ziedojuma saņēmējs: **Mālpils novada dome**
Reģ. Nr. 9000048398

Ziedojumu konts: **LV20 HABA 0551 0360 4951 3**
/ar norādi Mālpils kultūras centra krēslu iegādei/

KAPU SVĒTKI 1. augustā

Kapu svētku dievkalpojumi Mālpils Ev. lut. draudzei

Mālpils kapos, plkst. 11:00

Torņkalna kapos, plkst. 12:00

Rūķišu kapos, plkst. 14:00

Kapu svētku dievkalpojums Mālpils katoļu draudzei

Mālpils kapos, plkst. 14:00

Informācijas apkopošana: tālr. 26424232, e-pasts: esmeralda.tale@malpils.lv
Par raksta saturu un faktu precizitāti atbild tā autors.
Makets iespiests SIA "Dobums"
Pērnavas iela 47B, Rīga, LV-1009, tālr. 67275535